

jeg tillade mig at bemærke, at han efter min Mening gør en daarlig Gerning ved i en Stilling som den nuværende at føre en Op-hidselseskampagne som den, han her fører. I øvrigt var der jo ikke mange Realiteter i det, det ærede Medlem sagde.

Jeg vender mig derfor til den højtærede Statsminister, som sagde, at den eneste Vej, der fører ud af Uføret — eller noget i den Retning —, var den, som Regeringen har betraadt. Den højtærede Statsminister har en Forkærlighed for Ordet „eneste“, som jeg synes er af betænkelig Art, thi den fører saa ofte til, at Udtalelserne faar en Form og et Indhold, som ved nærmere Betragtning viser sig at være urigtigt.

Statsministeren har utvivlsomt Ret i, at man under Inflationsperioden har forøget Udgifterne til sociale Formaal i langt højere Grad, end Kronestigningen i og for sig nødvendiggjorde. Dette er uimodsigelig rigtigt, men her vender jeg tilbage til det, jeg sagde i Gaar: at Venstre har et meget betydeligt Ansvar paa dette Punkt. Og der er en Ting, som efter min Mening alle Partier her i Salen bør lære af den Stilling, hvori vi nu staar, og det er den, at det, det kommer an paa i første Række under en tilsyneladende Medbørsperiodesom den, vi har været inde i, er at holde igen paa Udgifterne — netop i en saadan Periode. Det er den Lære, som vi skulde drage deraf, og vi skal lære af den Situation, hvori vi nu staar, at det er ganske overordentlig meget vanskeligere at komme nedad med Udgifterne, naar man en Gang har sat dem op, end det er at holde igen. Det er det, som det gamle, prøvede, erfarne demokratiske Parti, Venstre, aldrig burde have glemt i den Periode, som vi nu har forladt.

Den højtærede Statsminister sagde, at Regeringen ønskede Udvikling af en hel Række Industrier, som kan klare sig paa et sundt og naturligt Grundlag. Jeg minder her om, at Medlemmer af Regeringen lejlighedsvis har udtalt Sympati for Tanken om Told som Opdragelsesmiddel, og jeg henstiller, at man nu tager dette med ind i sine Betragtninger af Situationen, og at man overvejer, om det ikke, naar man er villig til at gaa med til en Told, som skal virke opdragende for en ny Industri, dog er meget naturligere at være villig til at gaa med til en Told, som skal afværge Vanskeligheder for en Industri, der gennem en Aarrække har bevist sin Konkurrencedygtighed, thi om dette er det jo, der er Tale her i Landet i Øjeblikket.

Den højtærede Statsminister henviste til, at Arbejdsløsheden i 1924 var gaaet

meget stærkt nedad. Ja, her maa jeg erkende, at jeg tror, det ærede Medlem Hr. Stauning har Ret, naar han pegede paa, at Inflationen dér spillede en meget væsentlig Rolle. Jeg tror, at den højtærede Statsminister begaar en Fejl, naar han tror at kunne udrede Krisens Aarsager ved at nævne to Ting: høje Skatter og høj Arbejds løn. Jeg tror, at han glemmer en saa vigtig Ting — som han selv paa andre Punkter har fremhævet — som Kapitalmangelen, en saa vigtig Ting som dette, at Kreditindskrænkningen har et Kvæler-tag om dansk Erhvervs virksomhed. Men jeg forstaar jo, at den højtærede Statsminister ikke gerne dvæler ved dette Spørgsmaal om Kreditindskrænkningen, thi er der nogen, der i særlig Grad har Ansvaret for den Politik, som er ført paa dette Omraade, maa det vel være den højtærede Statsminister, der gennem lang Tid hævdede dette, at Midlet — *det eneste* — mod Valutamisøren var dette, at Nationalbanken skulde bringes til at gøre sin Pligt. Og jeg maa gentage, at naar man vil forstaa Erhvervs krisen, kan det ikke nytte noget at ville lukke Øjnene for de Forhold, der gør sig gældende i Udlandet, og som virker ind paa Forholdene herhjemme. Derfor tillod jeg mig igen i Gaar at vende tilbage til dette Spørgsmaal, og jeg forstaa, at Statsministeren tager mig dette ilde op. Den højtærede Minister siger: Disse Forhold er jo nu Genstand for en objektiv Undersøgelse. Ja, men det, jeg spørger om, er: Hvor længe skal denne Undersøgelse — denne Undersøgelse Nr. 3 eller 4 — vare? Jeg spørger: Hvoraf kommer det — jeg spurgte i Gaar, men har ikke faaet Svar —, at Venstres Regering i 1922 kunde handle efter en Overvejelse, der ikke tog flere Timer, end man nu har haft Uger?

Den højtærede Statsminister mente, at jeg havde fortolket Valgets Strømpil forkert. Jeg skal erkende, at det kan være saare vanskeligt at afgøre, hvad der er afgørende for Vælgernes Stemmeafgivning, men jeg maa dog have Lov til at sige, at der er ikke en eneste her i Landet, som har stemt konservativt uden at vide, at han derved stemte for en positiv Erhvervs politik, ikke en eneste, der ikke vidste, at hans Stemme vilde blive brugt dertil. Derfor er jeg berettiget til at sige, at de konservative Stemmer indeholder en tydelig Strømpil. Statsministeren vilde jo aabenbart mene, at der i den konservative Stemmetilvækst mere skulde ligge en Tilslutning til Sparsommelighedens Program.